

ARNHEMSEHE COURANT

De prijs der Courant, die geregeld vijfmaal in de week wordt uitgegeven, is wel op Zondag, Dinsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5. In de andere maanden, is het bedrag van f 4.

De prijs der Advertentien is, van een lijn, op een regel, f 1.00, en voor elken regel daarboven 50 centen, behalve 35 centen voor de eerste plaatsing.

DONDERDAG 30 MAART.

Het ontwerp van wet op de conversie.

Een belangrijk wet-ontwerp is onlangs door den heer ROCHESSEN aan de Tweede Kamer aangeboden en heeft in de laatste dagen idere aandacht betoogd. Het betreft het ontwerp van wet op de conversie van de schuld van de Staat. Volgens dat voorstel zoude de Staat jaarlijks anderhalf a twee en een half miljoen gulden aan rente minder behoeven te betalen, teels wat natuurlijk aan niemand onverschillig kan zijn.

De eerste vraag, welke men daarbij behoort te doen, moet wel zijn, is het regtvaardig, dat de Staat, aldus de renten vermindere; eene vraag, welke zoo reeds eerder bij ieder opkomen maatregel just niet nauwgezet behandeld heeft jegens de schuldeischers van den Staat.

Het regt van den Staat tot eene reductie van renten komt ons onbetwistbaar voor, zoodra aan welke met de mindere rente geen genoegen willen nemen, het volle kapitaal teruggegeven wordt, gelijk het ontwerp voorstelt. Hij, die aan den Staat kapitaal geleend heeft, weet, dat deze die ten allen tijde aflossen kan. Wil hij nu het nieuwe effect, dat minder rente geeft, niet in de plaats van het oude aannemen, — welnu, hij heeft geene reden tot klagen. Men betaalt hem wat men hem betaalt. Waarom zou den Staat niet vrijstaan, wat den particulier vrijstaat? Wanneer deze gelegenheid ziet om een kapitaal tot lagere renten op te nemen, doet hij dit, ten einde niet dat geld een kapitaal, waarvan hij hogere renten opbrengen moet, al te lossen. Bij den overvloed van geld is dit in de laatste tijden meermalen bij hypotheeken en andere privaatschulden geschied. Op den Staat, als schuldenaar, rusten dezelfde lasten en verplichtingen als op den particulieren schuldenaar, doch zij binden hem niet sterker dan genen. De Staat is geene instelling, die strekken moet om aan den rentenier het voortdurend bezit eene hogere rente te waarborgen.

Is het regt tot reductie onbetwistbaar, — het nu behoeft geen betoog. Daarentrent heerscht slechts eene stem. Bij ons boyenmatig hoog opgevoerd budget — bij onze herhaalde te korten, is iedere maatregel welkom, welke eenige vermindering van uitgaven behoeft. Bovendien doet een reductie van renten de heer hantelen, dat de kapitaalmarkt aan den handel en de nijverheid ontrokken hebben, ten einde zich aan het effecten spel over te geven, weder genoopt zullen worden, om, voor een gedeelte althans, zich tot herde terug te bekeeren.

Omrent de zaak zelve verschaft men dus niet men verschilt alleen met betrekking tot de middelen. Het ministerie ontwerpt, zoo als het is aangegeven, schijnt boyenmat niet aannemelijk.

Gelijk alle stukken van ons bestuur is het dienst, ingewikkeld, slecht gesteld. Doch, hierna zijn wij ons gewoone middel hierna te spreken, overtollig mag gerekend worden.

Doch andere bezwaren doen zich daartegen op; welke het, zoo als het thans is, moeten doen verwerpen.

De heer ROCHESSEN heeft den ouden regel: *il faut dorer la pillule*, bedacht en daarom de leening tot dekking van het deficit in hetzelfde ontwerp met de conversie van schuld verbonden. Hij hoopde, dat aldus de vermeerdering van rente, daardoor gevorderd, onder de grootere vermindering aan de andere zijde zoude verborgen blijven, of althans de Kamers daarover zouden oien heuen glijden. Ging het voorstel op, begoochelde hij de Kamer door zijne vermindering van rente, zoo belette hij tevens het iastig onderzoek naar de oorzaken en wezenlijke hoegrootheid van dit nieuwe deficit, want wij zijn thans zoo rijk, van oude en nieuwe deficits te hebben. Hij maakte althans dat dit onderzoek niet zoo nauwkenrig gedaan werd als anders het geval zoude zijn. Daarom werd, zonderling genoeg, dit aan de reductie van renten geheel vreemde onderwerp in een en hetzelfde ontwerp daarmede voorgedragen. Tot dekking van het te kort zouden wij liever eene buitengewone belasting voor deze gelegenheid hebben voorgesteld zien dan eene leening. Doch zag men tegen de bezwaren van dit hulpmiddel, en ook wij houden die bezwaren voor zeer groot, op; meende men ons liever voor lange jaren onder de gevolgen der verkeerde berekening onzer ministers te moeten laten zuchten en dus eene leening te moeten voorstellen, — zoo had men dit bij een staanderlijk wetsontwerp behooren te doen, niet zoo geheel vreemde zaken onder een meengen. Kan de Kamer nu nog wel daarvoor eene leening toestaan, zoo lang het bedrag van het deficit slechts vermoedelijk wordt opgegeven, later misschien nog moet vermeerderd worden? Het feit spreekt echter lunde; het toont, dat wel personen veranderd zijn, maar de geest van het tegenwoordig bestuur geene andere is dan van het vorige. Ook toen trachtte men steeds het eene door het andere te bedekken. Zoo er iets veranderd is, het is dat men thans, zwakker, slaauer, krachteloos is.

In de onderseen-menging van verschillende zaken in hetzelfde wetsontwerp, is men niet bij het deficit blijven staan: men heeft hetzelfde gedaan met de aflossing der beruchte schuld aan de handelsmaatschappij. Men stelt het maken eener nieuwe schuld voor, welke dus bij voortdoring op het land rusten zal, voor welke men bij voortdoring de jaarlijksche renten zal moeten betalen, ten einde op die wijze eene schuld te kunnen vernietigen, welke, zonder dat, voor den laatsten december 1849 zou afgedost zijn. In het vrij bezit der Oost-Indische baten zien wij zoo veel voordeel niet, dat wij ons daarom voor altijd eenen nietwen last zouden willen laten welgevallen. Wij willen geen tijdelijk bezwaar door een blijvend doen vervangen. Doch ook wanneer dit het geval moest zijn, behoorde men dit niet in een wetsontwerp te brengen, waarmede men reductie van renten zegt te bedoelen. Reeds uit hoofde van het intenggen dezer vreemde elementen in de wet zoude zij moeten verworpen worden; doch tot gelijke slotsom brengen ons de voorgestelde maatregelen om tot de eigenlijke reductie te komen zelve.

Buitelandache Betreuen.

DENEMARKEK.
Tusschen Copenhagen en Landskrona is een stoom-diligence-dienst, naar het nieuw ingevoerd stelsel van den Zweedschen slotenmaker *Vorsberg*, ingevoerd. De wagens kunnen 30 passagiers vatten, en hebben boven en beneden genoegzame ruimte voor de pakkaadje. Zij zijn met 8 a 9 paardkrachten voorzien, en bestigen hellingen van beneden de 30 graden, met het grootste gemak. Hunne snelheid bedraagt eene Duitse mijl in 35 of 40 minuten. Deze is de eerste regelmatige stoomdienst op gewone straatwegen.

ITALIE.
Rome, 9 maart. Het regt van vrijplaats, dat de kerken en kloosters in de pausselijke staten genoten, dit overdreven privilegie, hetwelk dikwijls aan de grootste misdadigere volkomene straffeloosheid verkend heeft, is aanmerkelijk beperkt geworden door een besluit, hetwelk bepaalt, dat in het vervolg de wereldlijke regter op iedere plaats, met uitzondering van diegenen, welke heilige plaatsen genoemd worden, iedereen vervolgen en in hechtenis kan laten nemen, die zich aan de volgende misdaden hebben schuldig gemaakt: 1°. schennis van reliquien en heilige beelden; 2°. ontheiliging eener kerk; 3°. belediging door woorden of daden tegen iederen geestelijken, die in ambtsdragt gekleed is; 4°. majesteit-schennis; 5°. moord; 6°. diefstal op den openbaren weg, althans alleen of in verbinding met anderen, vooraf of vervalschen van munten. Hetzelfde besluit staat het vonnissen dier misdaden slechts aan wereldlijke regtbanken toe, en bepaalt, dat, in geval personen, welke dezelve begaan hebben reeds door de geestelijke justitie gevangen moeten genomen zijn, deze gebovden zal zijn, hem aan de bevoegde regtbanken uit te leveren.

PRUISSEN.
Berlijn, 25 maart. Wij kunnen uit goede bronnen verzekeren, dat de in de dagbladen medegedeelde tijding, als of de *Seehandlung* het aanleggen van een spoorweg tusschen Hamburg en Berlijn op zich genomen hebben, geheel ongegrond is. Dit ligthaam heeft voor geene aandelen geteekend en evenmin eenigen waarborg voor de noodige kapitaal op zich genomen.

FRANKRIJK.
Parijs, 26 maart. In het *Memorial Bordeleis* vindt men den volgenden brief uit Madrid, dd. 24 maart: »Het is zeker, dat de regent zich reeds ten aannemen van het ministerie verklaard heeft; het zal, zegt men, voor de opening der cortes eene belangrijke wijziging ondergaan. *Espartero* hield thans tot de gematigde partij over; met eene fractie van deze party wil hij de meerderheid in de cortes verkrijgen en zijn ontwerp doen doorgaan om de koninklijke meerderheid op 18 jaren te bepalen. De regering wil de wettelijke eenen aan haar verknochten gedeputeerde aan het congres doen voorstellen. De regering zou het doorgaan van het daartoe strekkende ontwerp met al haren invloed ondersteunen, en in dat geval zou het regentschap tot 1848 voortduren. Men verzekert, dat *Espartero* ditmaal in persoon de cortes-vergadering zal openen, zijne aanspraak zal niet onbelangrijk zijn. »De wijziging van het kabinet, ofschoon reeds vooraf bepaald en gekozen, zal niet voor den 25sten maart plaats hebben, want men wil dat de zaak der kwikzilvermijnen vooraf afgevoeren zij. Die verpachting van

het kwikzilver lokt vele kapitalisten herwaarts. Het huis Rothschild zal vermoedelijk de bovenhand hebben, vooral indien het zich met de St. Ferdinandsbank verstaat. De voorschotten, welke bij het bestek gevorderd worden, zijn belangrijk, namelijk van 10 tot 12 miljoen franken.

Binnenlandsche berigten.

Hertogenbosch, 27 maart. De pleidooijen der alhier en elders zoo veel gerucht gemaakt hebbende procedure tegen den heer *Heymans*, luitenant-adjudant der dienstdoende schutterij, ter dezer stede, zijn ten einde geloopt. Men herinnert zich dat deze officier, wegens abusivelijke arrestatie van den persoon van zekeren van *Ravenstein*, door dezen tot schadeloostelling van niet minder dan duizend guldens, enz., in regten is opgeroepen. Aanstaanden vrijdag zal de officier van justitie zijne conclusien nemen. Men is algemeen nieuwsgierig naar den uitslag dezer zaak.

Arnhem, 28 maart. Gisteren arriveerde alhier, van Frankfort komende, de heer *L. baron von Rothschild*. Na in het hotel het Zwijnshoofd nachtverblijf gehouden te hebben, heeft Zijn hoog welgedenken de reis naar 's Gravenhage voortgezet.

Heden zijn met een schip der Nederlandsche Stoomboot-Maatschappij alhier gepasseerd HH. KK. HH. de prins en prinses van *Oranje*, reizende naar *Wartenburg*.

Tijdszonden stukken.

Patent-wet.

(Staats-Courant 22 maart 1843.)

Het verslag der centrale afdeeling, uitgebragt in de zitting der Tweede Kamer den 20sten dezer maand, houdt onder anderen in: » Ook het voorstel, om aan de » bestemming van het fonds voor kwade posten eenige » meerdere uitbreiding te geven, heeft tegenstand ont- » moet bij die leden, welke in beginsel dermate tegen » zoodanige fondsen gestemd zijn, dat zij niet alleen de » oprigting van nieuwe afkeuren, maar zelfs de geheele » vernietiging en opheffing der bestaande wenschelijk » achten. En: » Bij de beantwoording heeft de re- » gering opgemerkt, dat, ter bevordering eener spoe- » dige en gerugelde afsluiting der dienstjaren, het » fonds voor onmisbaar moet worden gehouden en » deszelfs bestaan dan ook gedurende meer dan 20 » jaren onveranderlijk was geweest aan orde en regel- » matigheid.

Dat de opcenten voor kwade posten op alle belastingen tegenstand ontmoeten, geloof ik gaarne, liever dan dat die fondsen tot orde en regelmatigheid zouden leiden; het 20-jarig resultaat zou eerst blijken bij eene openbare 20-jarige verantwoording dier opcenten.

Het verwondert mij, dat die tegenstand niet meer algemeen is, vooral ten aanzien der belasting op de patenten, waarbij dezelve geheel kunnen gemist worden, wanneer men eenvoudig terugkwam tot de heffing dezer belasting, zoo als zulks geschiedde onder het bestuur van de raadpensionaris *SCHIMMELPENSIK*.

Toen deden de patentplichtigen schriftelijk aanvragen om patent bij het bestuur hunner woonplaats, betaalden, bij het inleveren daarvan, de verschuldigde belasting, en verkregen daarop hunne acte van patent, vergezeld met zoodanig zegel als hun verschuldigde tegenwoordigde. Bij het bestuur bleef het ongezegeld dubbeld hier acte berusten, zoo ter controlerij als om, bij noodzakelijkheid, afschriften af te geven. En daarmede had de schatkist dadelijk het hare en er waren geene opcenten noodig om daarvan te bestrijden het verschuldigde der achterblijvenden (want zij waren er niet), of om — — !!!

Waarom wordt deze heffing op eene eenigzins andere wijze gedaan, als

1. Aan de huizen der ingezetenen worden in de maand mei beschrijvings-bijetten rondgebragt.

2. Deze worden na verloop van 8 dagen, teruggehaald, en moeten dan behoorlijk ingevuld zijn.

3. Die bijetten worden op een register der patent-schuldigen gebragt.

4. Vergezels worden in eene vergadering van controleur en zetters die bijetten onderzocht en op eenen legger gebragt.

Bij verschil van gevoelen wordt het advies van zekeren in eene al of niet daarvoor geschikte kolom gebragt, in eene volgende dat van den controleur.

5. Die stukken doen de reis naar den inspecteur van het arrondissement, die al weder zijne aanmerkingen in eene andere kolom brengt.

6. Voorts met dat alles naar den gouverneur, en

daar alle die stukken ten nauwkeurigste onderzocht zijnde, beslist de gouverneur.

Dan wordt uit den sub 4 vermelden legger het kohier geformeerd, en dit door den gouverneur-executoir verklaard door denzelfden verzonden aan den inspecteur, door dezen aan den controleur, door dezen aan den burgemeester, door dezen, na bij publicatie bekend gemaakt te zijn, aan den ontvanger.

7. De ontvanger het kohier bekomen hebbende, worden door denzelfden de aanslag-bijetten voor iedereen patentplichtige opgesteld, inwendende zijn verschuldigde in hoofdsom en opcenten; alsmede daarenboven nog zeven en een halve cent voor onkosten der beschrijving; het verschuldigde voor het zegel van patent, naar gelang der som; en het zegel voor de kwitantie, wanneer het verschuldigde meer dan f 20 is.

Deze biljetten worden rondgebragt, en in 12 termijnen mogen de gepatenteerden betalen; doen zij dit pront — alles gaaf en goed, ordelijk en regelmatig; bij verzuim, sommatie, renovatie, executie, ook wel oppositie en proces, meer nog certificaat van onvermogen of nonvaleurs.

Dikwijls ook reclames, die door de handen van zeer vete personen en commissien gaan, tot dat zij zeer laat eene eindelijkke beslissing erlangen.

8. Intusschen zendt de gouverneur een aantal patentbladen aan den burgemeester, die daarvoor reet afgeeft, en later de overschietende terugzendt met verantwoording.

De burgemeester vult die patentbladen volgens het register, onder 3° vermeld, in, en geeft, na publicatie, de aldus ingerulde patenten uit, zonder te onderzoeken of de gepatenteerde betaald heeft of niet.

9. Later een onderzoek bij de gepatenteerden, of zij hun patent kunnen vertoonen, of dat er door het een of ander ook eene kleine boete te constateren is.

10. Na het eindigen van de dienst, opmaking van staten van oninbare posten door den ontvanger, onderzoek en advies van den burgemeester, controleur, inspecteur en beslissing van den gouverneur, en daarmede met orde en regelmaat de dienst geëindigd.

Welke van die twee wijzen van heffing verdient de voorkeur? Behoeft dit wel verdere aanwijzing? Is er voor de laatste wel iets te zeggen in het belang der belastingsschuldigen of van de schatkist? Is dezelve niet alleen dienstig in het belang der papier-fabrieken en in dat der bureaucratie, daar hiertoe een aantal personen worden vereischt, die zoo noodzakelijk waren gemist, en die bij het weder invoeren der vorige wijze van heffing zouden wegvallen, zoo als controleurs, inspecteurs enz. en welker legër door verminderde werkzaamheden eene aanzienlijke vermindering in personeel zoudt veroorzaken? waardoor niet alleen bezuiniging en vereenvoudiging zoudt worden bewerkt, maar ook een stap gedaan tot voorkoming van verdere deficiets, die door zeer vele dergelijke zonden behooren te worden gevuld.

Waarschijnlijk zal, op ontvangst dezes, de patent-wet wel reeds zijn aangenomen, — maar echter wensch ik, dat dezelve, met alle hare zusters, opgevolgde besluiten, resolutien, explicatien, en decisien, spoedig moge worden vervangen door eene wet, waarbij de invordering wordt bepaald als onder den raadpensionaris, dat is, *gereed geld*, en dit loch heeft de schatkist noodig.

Wanneer UEd. degen spoedig wilt plaatsen, zal ik, bij eene volgende, mijne bedankingen over eene wet op het personeel, alsmede, zoo ik mij voorstel, strekkende tot vereenvoudiging en bezuiniging, mededeelen.

M., 23 maart 1843.

Aan F. C. O.

Toen wij onze beantwoording van het *» Jets over de Nederlandsche Marine* in het licht zonden, was het, zoo als wij aan het slot te kennen gaven, ons stellig voornemen om over dit onderwerp verder het stilwijken te bewaren. Wij zouden van dit voornemen ook niet zijn afgeweken, hadten wij niet waren uitgenoodigd, om, ter voorkoming van verdere verkeerde gevolgtrekkingen, om F. C. O. eenige terechtwijzing te geven in zijne brochure. Hij geeft, in zijn later uitgekomen geschrift: *» Nog Jets over de Nederlandsche Marine*, vrij duidelijk te kennen, dat hij een bepaald persoon te Hellevoetsluis zijn bestrijder, houdt. Intusschen is dit geenszins het geval: wel hebben wij van daar eenige anklachten vernomen met betrekking tot de doelmatigheid der voorgestelde afschaffing van de etablissementen te Rotterdam en Hellevoetsluis, zoo

in het belang van het algemeen, als in dat van de marine in het bijzonder, en daarom trent is ons het volgende van daar medegedeeld:

» Wat Rotterdam aangaat, moet UEd. het mij niet » ten kwade duiden, dat ik in geene bijzonderheden » trede de belangen van dat departement, zijn me- » niet genoegzaam bekend. Gij kunt met beter de- » dan dezelve aldaar onderzoeken. Doch wat Helle- » voetsluis betreft ben ik beter te huis; de kosten van » dit onder-departement bedragen jaarlijks aan:

- » Fracten voor hoofd- en mind. ambtenaren f 14,440
- » Schrijfbehoeften, verwarming, licht, enz. » 1,000
- » Daggeld der werklieden » 95,600
- » Idem der jacht-volken (?) » 3,100
- » Onderhoud van het etablissement » 6,000
- Te samen f 120,140

» Ik lees in de brochure van F. C. O. dat Zijn Ed. » de geheele werf alhier wil vernietigen, als zullende » voor die te besparen gelden de active marine kunnen » vermeerderd worden. Ofschoon in die brochure veel » veel goeds staat, ben ik het over dit punt niet vol- » komen met hem eens, en reden ik vernemen heb, dat » het drooge dok te Vlissingen veel te wenschen overlaet » daar hetzelfde, zoo lang er zieh een schip in bevindt, » gestadig door de stoom-machijne moet worden ledig » gepompt. Het drooge dok te Willems-oord heeft mede » veel gebreken, zoo dat een der vorstelijke personen, » bij het doen eener inspectie alhier, zeide: » Dit zijn » de eerste drooge dokken, die ik bij ons zie; de an- » deren zijn natte dokken.

Doch gesteld, dat men kon besluiten om Hellevoetsluis te verlaten, — zot dat die besparing het doet treffen dat F. C. O. beoogt? Ik wil het aan uw gezond oordeel overlaten om dat te beslissen. F. C. O. stelt billikerwijs voor, om over te plaatsen die er vatebaar voor zijn, en aldus de overige pensioen of wachtgeld te geven. Naar mijne berekening zoude dan de volgende uitkomsten verkrijgen:

- Tractement van constructeur en onder-constructeur, die overgeplaatst zouden kunnen worden f 3,700
- Pensioneren van eenige ambtenaren » 5,000
- Wachtgeld van anderen » 3,000
- Te samen f 11,700
- Daggelden der werklieden welke overgeplaatst zouden kunnen worden » 32,000
- Om te pensioneren » 20,000
- Wachtgelden aan anderen » 10,000
- Te samen f 73,700

Trekt men dit af van hetgeen het onder-departement nu kost, dan zal men ontwaren, dat er jaarlijks vrede uitgewonnen f 46,440, en om die bezuiniging te verkrijgen, zou behalve het vernietigen van een etablissement, dat zoo veel tonnen gouds gekost heeft, nog f 38,000 worden betaald, waarvoor geenerlei diensten worden verrigt. F. C. O. zegt, dat een verstandig man geen staf aanhoudt als hij er geen paarden meer voor heeft; maar hoe velen zijn er niet, die het doen, in de hoop dat zij die bezettes wel weder terug zullen krijgen? Het zoude dus, mijne inziens, wel zinnig en matig zijn, om dit departement niet geheel af te schaffen, maar met bedaard overleg eene vermindering te bewerkstelligen, waarvoor ook nog Vlissingen vatbaar zou zijn: — het graven immers van een kanaal naar Brouwershaven, kon, wat de kosten aangaat, niet in aanmerking komen met dat van Noord-Holland en Voorne, en deze zijn er toch ook gekomen. Verwachten zich dit eens, en men maakt de sluisen wijf genoeg, dan kunnen alle charters van schepen voor Hellevoet komen, en zou Hellevoetsluis, in dat geval, door deszelfs ligging, ver te prefereren zijn boven Vlissingen. Intusschen zou men kunnen bezuinigen, door op die werven geene vacatures aan te vullen, maar die welke te Amsterdam of Willems-oord voortkomen, vervullen uit het personeel van Rotterdam, Vlissingen en Hellevoetsluis; men zou dan spoedig meerdere wezenlijke bezuiniging bekomen, dan met eene dadelijke vernietiging der ongegevene etablissementen. Zonder mij zoo bijzonder voor Hellevoetsluis te interesseren, moet ik (daar gij mij over de belangen der plaats daarvan den handel ondervraagt) te kennen geven, dat Hellevoetsluis tot de diepste afmoeds toe vervallen en de handel eenen gerochten slag bekomen, doordien dezelve nog al dikwijls de hulp van het etablissement behoeft, enz.

Ziedaar het deel, dat de persoon, naar wie F. C. O. raad, aan ons schrijven heeft gehad, en waar het niet, dat men zulks had verlangd, zouden wij met deze zaak vooreerst niet verder hebben ingelaten.

maar met bedaardheid afgewacht, welke stalsel Z. Ext. directeur-generaal bij de ophanden zijnde beaandelingen over de begroting zou ontwerpen, F. C. O. dat wij het naamloos schrijven beschimpen, en ons zelven achter de letter X verschuilen, doch het geenszins ons doel hem hiermede te beledigen, want noch bij ons noch bij hem bestaat er moed, om onder eene zekere letter aan iemand te zeggen; gij handelt verkeert. Wij hebben ons geene andere dan meer gematigde uitdrukkingen verogloofd, en zouden gaarne onze beantwoording hebben afdertekend, indien wij niet wechouden waren geworden door de vrees, dat de door ons aan de talenten van den directeur-generaal toegebrachte welverdiende hulde aan de vleijerij of vuig gunstbejag zou worden toegeschreven.

Orenigens laten wij aan de goede bedoelingen en de grondige kennis van F. C. O. volkomen recht wederaren, en hebben er zelfs zijdelings belang bij, dat sommige der voorgestelde veranderingen worden verzeacht; maar men moet billijk zijn en wij mogen eene weikelijk goede en noodzakelijke instellingen van eene weinig beteekende bezuiniging, ten behoeve der active zeemagt, opofferen.

Wij hebben ook onze jeugdigen zee-officieren geen wanheden ontzegd, noch hen aangerand, zoo als F. C. O. dit slecht schijnt te hebben begrepen. Alleen hebben wij bedaeld, dat hunnel ambitie niet genoeg werd aangemoedigd, iets dat F. C. O. zelf schijnt te kennen, en ook door een gewezen zee-officier in de *Empire Courant*, dd. 2 februari, n. 24, is te kennen gegeven. Ten slotte willen wij F. C. O. nog een opmerken, dat hij terecht heeft gezegd, dat de leden van JAN DE WIT voor ons voorbij zijn; en het is dus verkeerd wezen om tegenwoordig eenige verrijking van onze marine met die van Engeland en Frankrijk te maken, ofschoon wij, wat de verbetering van een en ander betreft, met die mogendheden gelijken tred houden, voor zoo veel de beperkte middelen dit althans toelaten. Omtrent de verbetering der artillerie hebben wij in onze beantwoording gezegd, dat de rofpaarden hersteld worden, en ook bij andere natiën zal het geval wezen, daar die voorwerpen, even als alles, aan slijtaadje onderhevig zijn, en de reparatie afhangt, naarmate dezelve aan boord meerder of minder hebben geleden.

En hiermede zullen wij de zaak als afgehandeld beschouwen, daar wij slechts F. C. O. hebben willen bekend maken, dat uit Hellevoetsluis wel eenige aanwijzingen hebben plaats gehad, zonder dat de persoon, dien men aanduidt, de schrijver is, dien F. C. O. schijnt te bedoelen; zijnde al verder het geschrift niet voortgevoerd uit eenige bedrucht of bijoogmerken, maar alleen het gevolg onzer verschillende beschouwing, over het al of niet noodzakelijke eener geheele vernieuwing der aangeduide werf, waaromtrent de O. O. toch even goed als F. C. O. wijst dat onze gevoelens kenbaar te maken.

Brieven uit de portefeuille van een onbekende (1).

VIFDE BRIEF.

Wit en onschuld.

Waarde D.

In de vooronderstelling, dat gij mijnen vorigen bevoorrecht ontvanger hebt, zal ik u den volgende schrijven. Over mijne vooruitzichten zal ik u ditmaal niet spreken; genoeg zij het u te weten, dat het is mij te Z. nog altijd niet vakant is en jocularisch nog altijd in zijn volkeurig huisjak, paradesert zijne tegenwoordige in de *Haarlemische Courant* ziet erven, terwijl hij nog steeds verschoond blijft van het weinig, mij tamelijk wenschelijke kennismaking met vriend van, die het te volhaardig schijnt te hebben om zich met hem af te geven. Nu, de heilich van den levenshoudenden oom 'nóg levend' geteeld, er nog een doorn in mijn oog, bij te verslijten; dat, wel beschouwd, is het toch wel wat interessant mij, om 's mans verhaaling van het onderdane van het hovenzonsche te wenschen. Lieve dus de dromer.

De houder der portefeuille verskerft bij de hand dat hier te plaatsen een schone, klein, hyalijn in gefunde glas is; misschien wel, ten gevolge van des briefs overvloedigheid met het adres van zijn verhuisden respondent, zodat zijne brieven niet schijnen overgekomen. De portefeuille zal dus, om geene anachronismen te laten, eenigen tijd gesloten blijven, tot dat ze weder hand vogle.

van rocoorx! Van verhuizen gesproken, — in twee laatste epistel, waardsje D. waarin gij mij uwe gelukwensching, zendt met mijne verbintenis, met de eigenaresse van het groene manteltje, maakt gij mij opmerkzaam op de omstandigheid, dat gij van woonplaats veranderd zijt en appartementen gekocht hebt in de vroeger zoo genoemde *Dorchester of Neustadt*, thans naar de overledene koningin, *Josephstadt* gedoopt. Ik dank u voor die observatie, maar gevoel mij genoopt om u te doen opmerken, dat gij, bij al uwe aandacht en dezer, eens griftoe onachtzaamheid begaan hebt, door mij, namelijk, niet den naam van uwen nieuwen hospes of uw hotel op te geven; of dacht u die opgave onnodig, en heeft gij u, in den korten tijd, dien gij te Berlijn zijt, zulk een naam gemaakt, dat gij eene Berlijnsche vermaardheid en algemeene bekendheid verkregen hebt? Ik darf het hierop niet te laten aankomen en zal dus mijne brieven aan uw vorig adres blijven zenden; want om op dezelve tot adres te schrijven naar D. te Berlijn, even als men vroeger schreef naar *BRUXELLES* in Europa, dit schijnt mij te precair toe. Behalve de aanduiding *London-stadt*, doet gij mij geene nadere aanwijzing uwer tegenwoordige woonplaats; wel geeft gij mij eene haastige beschrijving uwer kamers en van uw uitzigt naar buiten; maar daartoe mogt de drommel opmaken hoe uwe hospes heet, of welken naam uw hotel draagt; — ik niet. Wees dus zoo goed en geef mij hieromtrent de noodige inlichting. Verschrikkelijk schijnt het u te hinderen, dat de wanden van uw woonvertrek onbehangen en naakt zijn, uitgezonderd eene laag witte verv, die er soberjes over heen gestroken is. Ik kan mij voorstellen, hoe u die naaktheid, vooral die witte, hinderen moet, wanneer ik mij uwe antipathie tegen wit herinner. Waarom gij zoo sterk ingenomen zijt tegen wat wit is, begrijp ik eigenlijk niet. Wit is de kleur der onschuld, en ik weet, dat u de onschuld ter harte gaat; wit-onschuldige muren schijnen mij dat nog zoo kwaad niet toe, ten minste algezonder strijdig dan die onderwetsche en stijve behangschaptoes, waarmede sommigen zeer smaakloos hunne vertrekken opschikken. Intusschen geef ik toch altijd aan een niet recht-grijs behangselje verre de voorkeur boven die muren *in bianco*; want ik, voor mij, heb het ook niet erg op al dat witte. Ik vind, het wekt altijd een min of meer doodsche denkbeeld op, want wit is zoowel de kleur van den dood als van de onschuld. Een witte, dat is, bij voorbeeld, is een zeer onschuldig meubelje, maar staat altijd doodsche en neerslagtig. Waarom wit de kleur der onschuld zij? Dit is iets anders, even als het iets anders is, te bepalen, welke kleur van wit, welke witheid, de juiste meter der onschuld zij. Wel is onze eeuw vruchtbaar aan nieuwigheden en worden er Haarlemmer meeren gemaakt, spoorwegen aangelegd, vensterglas-fabrieken en akademien opgericht, Athenaea afgeschaft, en jaagt men, volgens eene nieuwe wijs van uitleg der grondwet, vreedzame burgers, zonder vorm van proces, over de grenzen, en doet men allerlei uitvindingen, — maar de uitvinding eener onschuldsmeter is, er tot dusverre bij ingeschoten; en toch ware het misschien wel niet onwaardig, dat men een middel hadde, om den juiststen graad van juiste onschuld te kunnen bepalen. De prijsvragen zijn helaas, nu afgeschaft, en men kan er dus geene prijsvraag van maken, misschien houdt het instituut, het koninklijk instituut, waardoor men weinig degelijks ziet institueren, er zich nog wel eens mede bezig, en het zou zeker, even als, zooveel van deszelfs bezigheden, eene onschuldige bezigheid zijn. Waarom nu wit de kleur der onschuld zij? Misschien wel omdat de onschuld geheel en volstrekt vlekkeloos zijn moet om onschuld te kunnen zijn, en het wit zoo het bevekt, de onschuld zoo het schuldig wordt. Ik heb altijd een gruwelijken weerzin tegen wit gehad, vooral hebben witten dassen, witte broeken, witte jassen, witte doeken mij altijd magtig gestreden; en over het algemeen wekt wit altijd iets onaangenaams bij mij op, en — toch staat een sneeuw-wit japonnelje mijne lieve rocoorx zoo lief en innig (zoo als de dames zeggen) vooral, wanneer het zachte rood der liefde er, bezallig bij afstraalt. Witte boordjes en manchetten mag ik nog al zien, maar dan moeten ze ook hagelwit zijn, maar een witte, dat is niet uit te staan. Ik heb minder antipathie tegen cholera en geelzucht, dan tegen witte dassen, die zoo zelden slijven wij, hoe dikwijls wit getel of geelwit zijn. Er zijn er, die mijn weerzin tegen wit een vooroordeel noemen, of een aangenomen en overgeerupte weerzin, of toeschrijven aan zucht om staalder of in de

contramine te witten zijn. Ik ben zeker, dat zij zich vergissen, en daarom stoor ik mij aan hunne beschuldigingen niet, » *qui se gene, est gene.* » Intusschen ben ik niet de eenige, die het wit niet lijden mag; want gij ziet, amice! gij hebt er ook strijd mede, maar, met name wat betreft het wit in de dassen, zijn er velen, die mijn weerzin deelen; want, behalve dat vele alledaagsche lieden met mij een hekel aan witte dassen hebben, herinner ik mij duidelijk, hoe, een paar jaren geleden, een voormalig pleitbezorger, en lang geen alledaagsch mensch, in zijne functie als zoodanig zijnen witten das had doen vervangen door eenen zwarten, enkel en alleen uit ingeschapen weerzin tegen de eersten; duidelijk staat het mij nog voor den geest, hoe ik mij reeds inwendig verheugde in het vooruitzicht van eene totale nederlaag der voorstanders van het witte en witte dassen, toen, helaas! het in-toepassing brengen van artikel 4 van het reglement op het costume der advokaten een donkeren sluier over dat uitzigt wierp. In allen gevalle, is de weerzin van meergemelden ex-pleitbezorger mij eene degelijke autoriteit tegen het witte. Wel zeggen mijne tegenstanders, dat juist voorname en kundige of wijsgerige menschen zeer dikwijls de geksten en belagchelijksten zijn, dat reeds de klassieke Romeinen hunne kandidaten in het wit staken, — maar ik zie niet in, dat dit iets bewijst: immers *tempora mutantur* en wij niet minder. Dat een predikant en proponent of groefbidder eenen witten das dragen, weinige, dat men moegen er misschien wel doodsche en onwereldsch uitzien, omdat hun vak het medebrengt, om de wereld van de wereld af te trekken en tot den dood en het graf te leiden; met andere woorden, om den sterveling eenen blik te doen werpen in eene andere, toekomstige, verhevene, denkbeeldige wereld; ik heb er vrede mede, vooral omdat predikant en proponent zoo onschuldig zijn er uitzien moeten om het goede voorbeeld, en het uiterlijk van eenen lijkbezorger wel niet in disharmonie mag zijn met het voorkomen van eene lijkkoets; maar ik zie niet eene enkele reden, waarom anderen dan genoemde soorten van menschen zich een onschuldig of doodsche air zouden geven; doch er zijn er onder de stervelingen, die zich met alle geweld een air willen geven, om de attentie te trekken, de een door eenen monstergrooten bril of witten das, de ander door een zwarten dito of eenen buitensporigen neus; menschen, die volstrekkelijk door het publiek willen opgemerkt zijn » *des gens*, zoo als zeker beroemd hedendaagsch Fransch schrijver zegt » *qui toute leur vie ont l'air de danser le cavaliere seul en face d'un miroir invisible, auquel ils sourirent complaisamment*; » maar juist het dansen van » *le cavalier seul* » is oorzaak, dat men zoo dikwijls zulk een belagchelijk figuur maakt, en zoodanig in den kijker loopt. Ik, voor mij, spring liever mede rond in den bonten kring en het geveel eener *colonade*, om niet uitsluitend op mij alleen de attentie geconcentreerd te zien. Doch ik dwaal geheel van mijn doelwit en wit doel af. Vergeef mij, waarde D. die episode; gij weet, de schrijpen neemt soms al wonderlijke loopjes en zisprongen. Aan uw verlangen naar eenige mededeeling omtrent de wijze, waarop ik met mijne lieve rocoorx, sedert mijn eerste ontmoeting, met haar nadere kennis gemaakt heb, zal ik in een volgenden epistel voldoen. Geef mij nu spoedig de gewenschte inlichting omtrent uwe tegenwoordige woning; ik hoop, intusschen, dat deze brief, voorzien met het gewone adres, u behoorlijk zal geworden. Tot het tegenover: adieu!

Iets over het concert van den heer K. J. DE VRIES (1).

Vrijdag 24 maart had het aangekondigde concert van den heer K. J. DE VRIES alhier in de concertzaal plaats, en ofschoon de concertgever, sinds korten tijd te Arnhem gevestigd zijnde en minder bekend, niet op een talrijk publiek konde hogen, geloof ik, echter, gerust te durven beweren, dat diegenen, welke tegenwoordig waren, niet in hunne verwachting werden te leur gesteld. Ook wilde ik — daar ware verdiensten algemeen erkend moeten worden — gaarne diegenen, welke verhindert werden dien avond te komen, in de gelegenheid stellen, door een kort verslag, met dezen kunstenaar bekend te raken. Schrijver dezes, zich onafhankelijk gevoelende, heeft geene reden

(1) Heer, dit artikel meer van plaatselijk dan van algemeen belang, hebben wij het, uit liefde tot de kunst, geene plaatsing willen ontzeggen.

om partijdig te zijn; er waren meerdere getuigen van hetgeen hij hoorde of opmerkte, die hem zouden kunnen steunen of logenstraffen, en wil men zelf oordeelen, — welnu, ik twijfel niet of de heer DE VRIES zal hun later daartoe gelegenheid geven.

Het concert nam eenen aanvang met eene overture van HUBER. Het orkest nog zwakker bezet dan op het laatste concert van den heer MAX, leverde, door vermindering van personeel, naar rato ook miader dissonanten. Ik wil mij hier verder niet over uitlaten, en alleen de liefhebbers, welke assisteerden, voor haren goeden wil prijzende, tevens aanraden, zich meer op hunne liefhebberij toe te leggen, aan de muzikanten zeg ik, echter, met regt iets, dat velen euvel zullen opnemen: guldien hebt als liefhabbers gespeeld.

Iets beter gelukte de overture van KALWORA, welke na de pauze uitgevoerd werd. Hier speelden echter de muzikanten wederom als liefhebbers en de liefhebbers... helaas! als dubbele liefhebbers.

Nu trad de heer DE VRIES op en speelde eene fantasie met variaties van MENZ, voor piano, uit A. mok. Wij meenen van geene overdrijving beschuldigd te kunnen worden door te beweren, dat hij dit obligaat meesterlijk uitvoerde. Hoezeer het orgel (een instrument, waarop de heer DE VRIES zich bijzonder toegelegd heeft) zijne hoofdstudie uitmaakte, en dit instrument op den duur in het algemeen minder gunstig voor den aanslag van den pianist is, moeten wij bekennen, dat de netheid, vluheid en smaak, waarmede dit stuk uitgevoerd werd, niets te wenschen overlieten. Getuige hiervan de eerste variatie met dubbele terzen; en vooral hadden wij reden de vluheid van den jeugdigen kunstenaar te bewonderen in de finale, waarin die moeilijke staccato's in noona zoo bijzonder gelukkig uitgevoerd werden.

Later, in het tweede gedeelte, speelde de concertgever, met évenveel bijval, het divertissement van NOÛVEAU uit C. Als bijzonder keurig uitgevoerd stippen wij hier de passage in de introductie aan, welke, driestemmig gezet zijnde, door de eene hand gelijktijdig het motief met eene aaneenschakeling van trillers gespeeld wordt, terwijl de andere hand blijft accompanieren; ook was de uitvoering van het rondo in dit zelfde stuk bijzonder gelukkig, en deskundigen zullen hier voorzeker de netheid en vluheid bewonderd hebben, waarmede de speler de zware passage van octaven, met dubbele terzen er tusschen geplaatst, uitvoerde.

Hier merken wij echter in het voorbijgaan op, dat de jeugdige kunstenaar voorzigtig zij om het onderscheid tusschen kracht, uitdrukking, en ruwheid in het oog te houden. Die het instrument, dat hij bespeelt, meester is, moet, zelfs in de moeilijkste passages, licht en schaduw kunnen bewaren; de heer DE VRIES begrijpt dit even goed als de schrijver dezer regelen, en daar het alleen in deze passages het geval was, wil ik het volgaarne toeschrijven aan de bijzondere inspanning waardoor de speler vervoerd werd, vooral in deze zware passage.

Met bijzonder genoegen hoorde ik den heer PAMMEN, die mij alleen door een paar verdienstelijke vioolcomposities bekend was. Vooral het eerste air varié van HUBER, uit de *Elisire d'amore* getrokken, dat op die nette, smaakvolle wijze, welke allen den heer PAMMEN als eigen toe erkennen, uitgevoerd werd. Ook de variaties van VIREUXTEMPS lieten weinig te wenschen over. Van harte wensch ik, dat Nijmegen zich nog lange jaren op dezen verdienstelijken kunstenaar moge beroemen, en zijne nabuurschap ons dikwerf in gelegenheid stellen, zijn talent als vioolspeler te bewonderen.

Ik twijfel geenszins of de Melophone zal aan de verwachting der meeste aanwezigen voldaan hebben. Vroeger had ik meermalen dit instrument gehoord en gaarne wil ik bekennen, dat het spel van den heer NOÛVEAU niet zonder verdiensten is; ook heeft men minder regt, in dit geval bijzonder keurig te wèzen, in aanmerking nemende dat de Melophone eerst sedert een paar jaren uitgevonden werd, en dus in allen opzichte nog voor vele veranderingen en verbeteringen vatbaar is.

Advertentiën.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD ZWOLLE.

In aanmerking nemende, dat de Société des Mines d'Asphalte de Löbsaum de DOURNAY ET COMP. onder Directie van den Heer G. W. OSSEWEIJER, Architect en Burgerlijk Ingenieur, te Arnhem, zich voor eenigen tijd heeft aangeboden om

binnen deze Stad een proef hunner Asphalt-bestrijting ten haren koste te geven, en dit werk, met onze toestemming, onder toezigt van den Stads-Architect, met de meeste zorg en nauwkeurigheid dezer dagen is volbragt.

Overwegende, dat de proef is genomen niet alleen op het terrein van Stads Wandelingen, maar ook dwars over de door zware Rijtuigen en Diligences het meest bereden vordende Straat, zonder dat, noch de Rijtuigen, noch de heeren der Paarden, eene kentecken van passage achterlaten; dat ook de baan van Asphalt, — ofschoon geheel effen, — door de zamenstelling der Specie tegen alle gladheid schijnt te zijn verzekerd, en ook in dit opzigt geene moeilijkheid voor paarden of voetgangers oplevert.

Dat dienvolgens de onderneming van voorschreven Heeren alle opmerking en belangstelling verdient, en de proef met beduidende kosten is uitgevoerd; Hebben goedgevonden:

Aan de Heeren DOURNAY ET COMP. ons geloofgen ten onzen dank te betuigen voor de doelmatige en belangloze wijze, waarop zij de proef van hunnen arbeid hebben tot stand gebracht, en welke proef een belangrijk bewijs oplevert van het gewigt hunner onderneming.

Zwolle, 11 Februarij 1843.
Burgemeester en Wethouders voornoemd,
A. J. FOS DE WAEL.
Van wege dezelve,
W. P. HUBERT.
Wethouder, Loco Secretaris.

Burgemeester en Wethouders der Stad Zwolle verklaren, op verzoek van de Heeren DOURNAY ET COMP. bovengemeld, dat de in voorgaande besluit vermelde Weg alnog in denzelfden goeden toestand is, als daarbij is opgegeven; en dat daaraan volstrekt geene sporen van de veelvuldige passage merkbaar zijn.

Zwolle, 25 maart 1843.
Burgemeester en Wethouders voornoemd,
A. J. FOS DE WAEL.
Van wege dezelve,
W. P. HUBERT.
Wethouder, Loco Secretaris.

In het Logement het Hof van Holland, te Arnhem, (zab op Vrijdag den 14den April 1843, des avonds, ten 7 ure, geveild en 14 dagen later verkocht worden:

Eene in volle werking zijnde, wel bekleete en voor de lossing en lading zeer gunstig gelegene STEENBAKKERIJ, in de Provincie Gelderland, Gemeente Panneerden, aan het Panneerdensche Kanaal, bestaande uit:

1. Lris OWENS, OPZIGTERS-WONING, KEET voor de ARBEIDERS en zes onlangs nieuw getimmerde LOODSEN, DAGHURDERS-WONING en ongeveer 23½ Bunder slechts weinig uitgeteeld WELAND, vrij van rivier-alslag en zeer geschikt voor de verdere voortzetting der Steenbakkerij, waartoe nog veel geschikte aarde voorhanden is.

Alles dadelijk na den verkoop te aanvaarden. Omtrent de voorwaarden van verkoop zijn mondelinge informatien te verkrijgen ten Kantoren van den Notaris VAN ECK, te Arnhem.

Op Donderdag den 6den April 1843, des voormiddags om 10 uur, zal aan het Huis Halfwegen, onder Duiven, de laatste veiling plaats hebben, van de ONROERENDE GORDEREN, behoorende aan de nalatenschap van J. H. MEIJER, onder

Groessen, waarvan de inzet veertien dagen vroeger is geschied, als volgt:

1. De BOERDERIJ, gelegen aan de Molenstraat, onder Groessen; groot ruim 15 Bunders, op f 9500.
2. Eene WEIDE, genaamd het Welleveld, gelegen onder Duiven; groot 4 Bunders, 22 Roeden en 50 Ellen, op f 8500.
3. Een stuk BOUWLAND, genaamd de Wied reldjes of Sellenakker, onder Groessen; groot 1 Bunder, 6 Roeden en 30 Ellen, op f 200.
4. Een stuk BOUWLAND en WILGENPAS, genaamd Gar vè h's akker, onder Groessen en Loo; groot 1 Bunder, 70 Roeden en 20 Ellen, op f 2300.
5. Een stuk BOUWLAND, genaamd het Haasland of Waagvloed, gelegen onder Groessen; groot 85 Roeden, op f 800.
6. Een stuk BOUWLAND, genaamd het Dooz, gelegen onder Groessen; groot 1 Bunder, 50 Roeden en 10 Ellen, op f 700.
7. Een stukje BOUWLAND, zijnde een gedeelte van Kolenmorgen, gelegen onder Groessen en Loo; groot circa 70 Roeden, op f 3400.
8. Een stuk BOUWLAND met eenen WILGENPAS, genaamd Gernersward, gelegen onder Groessen en Loo; groot 6 Bunders, 18 Roeden en 90 Ellen, op f 2500.

Naderc inlichtingen zijn te bekomen bij den Notaris PLEESTER, te Zevenaar.

Op Dinsdag den 11den April 1843, des voormiddags, ten 10 ure, zal ten overstaan van den Notaris Mr. W. H. T. M. op de St. Jansplaats te Arnhem, N. 59, in het openbaar worden verkocht:

Een nette INBOEDEL, waaronder: WAGENSCHOTTEN, KABINETTEN, EDDIKANTEN, CHIFFONNIES, RES, MAHONFHOUTEN CANAPE, en DITO STOEL.

LEN, eene EET- en andere TAFELS, MAHONFHOUTEN en andere BUREAUX, BUFET, LINNÉKAST, SPIEGELS, PRENTEN in LIJSTEN, MANGELS, PERS, KANTOOR LESSENAAR, een PORTEPIANO, IJZEREN GELDKIST, BEDDEN en BEDDINGEN, TAPIJTEN en KARPETTEN, MEUBELGORDEREN, KAGCHEL, GLAS en PORCELEIN, KOPER en TIN; — voorts eene PAAR GAAL en KOOL, eenig gemaakt ZILVERWERK, en eenig TIMMER-GEREEDSCHAP.

De zien daags te voren van 10 tot 3 ure. Een goed beklante BAKKERIJ met haar gereedschappen, TE HUUR, tegevoerd door Meijer. Te bezagen bij D. BUNGERS te Arnhem.

De Ondergeteekende berigt door deze, dat door haar GEENE BETALINGEN zullen worden gedaan voor eenige bestellingen, leverancien, hoe ook genaamd, welke voortaan voor hare rekening of ten haren namé, door wie het ook zij, worden aangevraagd.

Arnhem, 29 Maart 1843.
Wed. A. AUJINK VAN FALKENSTEIN, Geb. WILLEMS.

MAATSCHAPPIJ DER ASPHALT-MIJNEN VAN LÖBSAUM,

(Departement van den Neder-Rijn in Frankrijk.) De veelvuldige aanvragen, welke ons dagelijks toe komen, zoo als de producten der Asphalt-mijnen van Löbsaum op verscheidene plaatsen in Nederland toegepast zijn, hebben ons doen besluiten, ten einde iederen Eigenaar of Belanghebbende, die zich van deze mineraal-stoffen bedienen willen, het gebruik van aangenamer en gemakkelijker te maken, te berislen op de vroegere annonces terug komende, de wijde dienst der Maatschappij op de volgende wijze gesteld hebben.

Den Heer G. W. OSSEWEIJER, Architect en Burgerlijk Ingenieur, die, gedurende eene reeks van jaren, in Duitschland, Zwitserland en Frankrijk in deze betrekking werkzaam was, en op verscheidene plaatsen, tot onderscheidene doeleinden, de producten der Mijnen van Löbsaum aangewand en verwerkt heeft, en met hare toepassing zeer bekend is, hebben wij tot onzen directeur der Technischen werken en derzelver uitvoering benoemd. — De kennis en ondervinding, welke Zijn Edele, niet alleen van het gebruik der Asphalt, en hare nuttigheid voor Nederland gehad heeft, maar ook in Bouwkundige zaken bezit, zullen bij een ieder, die ons met hartgunst vereeren, vertrouwen inboezemen.

Bij voorkomende informatien of aanvragen, verzoecken wij, dat men zich gelieven te adresseren aan onstaande agenten of onmiddellijk aan de algemeene Directie te Arnhem.

Agenten zijn, de Heeren:
J. A. WOLFF, te Arnhem.
C. F. BAANE, te Amsterdam.
G. VAN DEN BERGHOF, te Utrecht.
A. VAN VALDEREN, Jzn., te Haarlem.
H. WIJNKES, te Zwolle.
A. WALSINGER, te Groningen.
Arnhem, den 21sten Maart 1843.
De Directie der Mijnen van Löbsaum
DOURNAY & COMP.

POSTWAGEN-DIENST, voor 25 cents de persoon, te beginnen met 3 April 1843.

Alle morgen om 7 uur van Arnhem naar Nijmegen, des avonds om 4½ uur van Nijmegen naar Arnhem; zoodat elc in de gelegenheid wordt gesteld, ook die met den Wagen van BUNGERS, welke des morgens afrijdt te Zutphen bij LIJSEN, in de Zuwan, en te Doesborgh bij KEN, in het Wapen van Amsterdam, en voor uur te Arnhem aankomt, dadelijk te kunnen doordien en tijdig genoeg te Nijmegen aan te komen, daarmet de tweemaal per week, Zondag en Dinsdag, des morgens om 9 uur, afvarende Stoomboot Tiel, Bomme!, Gorinchem, 's Hertogenbosch, Rotterdam, enz., te kunnen vertrekken, en diegenen, vades avonds met de Stoombooten te Nijmegen arriveren van deze dienst naar Arnhem kunnen gebruikmaken.

Deze Dienst, nog behoorende aan T. SANDEEN, zal, na bekomen vergunning, door den Ondergeteekende bediend worden; terwijl hij, die zich aanbiedt tot het waarnemen en medenemen van al commissien en goederen, zijne geerde Stadsgeoorde en het reizend Puffiek vriendelijk verzoeckt, hem willen bgunstigen, daar hij behoort prompt en te zullen handelen.

De Kantoren zijn: Te Arnhem, in het Logement de Paarw, bij A. SPANF. Te Nijmegen, bij DOUWMAN, aan de Aan alle Kantoren der Nederlandsche Stoom-Maatschappij zullen Kaartjes worden afgegeven, waardoor de Passagiers verzekerd zijn, om hunne aankomst te Nijmegen, dadelijk, te worden.

J. GROENEMEIJER. Waterhoogte te Arnhem. Den 29 Maart 1843, 5 P.M. 5 Dhm; gev. O. Dhm. Te Arnhem, bij C. A. THIRME, Roeder.